

ства. За това Росія, Влахія, Молдова, Сръбія и свободната Елада предвариха тѣ отлжчиха църквите си отъ онова първо страдателно състояніе и ги постановиха свободны отъ фанариотското дѣйствително вліяніе. По това дойде рѣдътъ и на нашійтъ народъ да направи сжщото, както и започна да показва дѣйствително разположеніе, на което, фанариотската чата ся подвигна съ всичките си легесны, локавины, и направи толко бесчиности въ всичките области въ отечеството ни, даже и въ столичныйтъ градъ Отоманской държавы, нѣ какво свърши до сега? освенъ да стане отдѣленіето по голѣмо и попространно. Каквж прочее погодж мыслите да направимъ, и кое поручителство за чистосърдечното поведеніе на единъ такъвъ клеръ можемъ има, който всякога ся показа опакомыслящъ? извѣстно ви е че и преди нѣколко мѣсяци, издаденнжтъ си църковнж организациж на 15 точки, изеднаж ъж пристжпиха и нарушиха, което ся случи въ нѣкои Градове, а найпаче въ Софіѣж, ещече и сега ся обвинѣва началникътъ на тжѣж вѣсточнж цървж отъ вчерашните си Съдружници да ся оправдае предъ улемыте и предъ шехулисляматъ за незаконите си безумства.

Мы отъ тукъ ся удивлѣваемъ заради спослѣдованіето на нѣкои си наши Съотечественници, и въ недоумѣніе ся нахождаме какъ тѣи мыслятъ за угодно за да влѣзатъ на погодж и на разисканіе църковни съ единъ до толко подлый и негодный клеръ противъ нашійтъ народъ, отъ когото нашій народъ уже двѣ години сж отъ какъ е прекжсналъ съ фанариотскійтъ клеръ всяко сношеніе; послѣ нито взе участіе, нито на избираніето Патріархатъ, нито на въобразовываніето на църковнжтъ организациж, нито въ нѣкое друго църковно засѣданіе: нѣ разпроповѣда на всеждѣ конечното си църковно отдѣленіе. За това църковно рѣшеніе, не трѣ-